

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/1/2021
Identifikačné číslo spisu: 6409207459
Dátum vydania rozhodnutia: 28.01.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:6409207459.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: ALDA-PROJEKT s.r.o., so sídlom Jesenského 100, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 36 625 329, zastúpeného advokátom JUDr. Ivom Osvaldom, so sídlom Trhová 1, 960 01 Zvolen, proti žalovanej: Stela Šeševičková - SEWARE MULTIMÉDIÁ, so sídlom Š. Moyzesa 57/23, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 33 992 673, zastúpenej advokátkou JUDr. Luciou Filipkovou, so sídlom Sládkovičova 26, 974 05 Banská Bystrica, kancelária Robotnícka 6, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 1.471,32 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 12Cb/183/2009, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob/75/2019-431 zo dňa 01. 07. 2020, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .

II. Žalovaná m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žiar nad Hronom ako súd prvej inštancie (ďalej tiež ako „prvoinštančný súd“), v poradí druhým rozsudkom č. k. 12Cb/183/2009-348 zo dňa 09. 04. 2019, výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 63,20 eur. Vo výroku II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Výrokom III. súd rozhodol, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 91,4 %. Výrokom IV. uložil žalobcovi povinnosť nahradiť na účet súdu trovy konania vo výške 189,84 eur spojené s vykonaním znaleckého dokazovania a podania znaleckého posudku č. 11/2010 znalcom Ing. Júliusa Puskajlera zo dňa 25. 11. 2010. Výrokom V. zaviazal žalovanú povinnosťou nahradiť na účet súdu trovy konania vo výške 8,53 eur spojené rovnako s vykonaním znaleckého dokazovania a podania znaleckého posudku č. 11/2010. Výrokmi VI. a VII. súd uložil povinnosť zaplatiť trovy znaleckého dokazovania, žalobcovi vo výške 1.395,44 eur a žalovanej vo výške 62,70 eur, obidvom na účet obchodnej spoločnosti JHS, s.r.o., so sídlom Sládkovičova 10, 036 01 Martin, IČO: 36 382 094.

2. Z odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu vyplýva, že žalobca si žalobou podanou dňa 18. 08. 2009, uplatnil proti žalovanej nárok na zaplatenie sumy 1.471,32 eur titulom vrátenia kúpnej ceny.

Žalobca sa zaplata predmetnej sumy domáhal s poukazom na to, že si u žalovanej zakúpil na základe kúpnej zmluvy počítač ACER TM 752 OG-502 G 20 M+Win Wista Home na základe faktúry č. 07747. Po zakúpení počítača aj s inštalovaným programom žalobca zistil, že na predmetnom operačnom systéme v počítači nie je možné pracovať so všetkými programami. Z tohto dôvodu dokúpil u žalovanej na základe faktúry č. 080021 zo dňa 14. 02. 2008 nový operačný systém Windows XP Home SK, ktorý mu bol nainštalovaný. S odstupom času po zakúpení tohto nového operačného systému, počítač začal mrznúť, spadával program a počítač riadne nepracoval. Nefunkčnosť počítača žalobca u žalovanej niekoľkokrát reklamoval, následne listom zo dňa 23. 06. 2009 od zmluvy odstúpil a žiadal vrátenie kúpnej ceny.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 08. 10. 2009 uviedla, že je pravdou, že si žalobca u nej dňa 24. 09. 2007 zakúpil osobný počítač za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 1.171,71 eur s DPH, o čom svedčí aj faktúra č. 07747. Tiež potvrdila, že dňa 14. 02. 2008 si žalobca u nej zakúpil operačný systém Windows XP Home a požiadal žalovanú o preinštalovanie zakúpeného operačného systému. Za vykonanú inštaláciu žalobca zaplatil sumu 63,20 eur a za zakúpený operačný systém sumu 86,45 eur. Žalobca u žalovanej dňa 24. 10. 2008 uplatnil prvú reklamáciu, ktorá bola uznaná. Druhá reklamácia zo dňa

10. 11. 2008, tretia reklamácia zo dňa 03. 02. 2009, ani štvrtá reklamácia zo dňa 24. 04. 2009 uznané neboli. Žalobca bol dňa 06. 05. 2009 vyrozumený o tom, že notebook sa vrátil z reklamácie, žalobca si ho však neprevzal. Následne žalovaná ponúkla žalobcovi vrátenie finančnej čiastky za zakúpený operačný systém, žalobca sa však k spôsobu definitívneho ukončenia spornej veci vyjadriť odmietol. V záujme uspokojenia potrieb svojho zákazníka, žalovaná žalobcovi zaplatila sumu 71,40 eur z titulu inštalácie operačného systému Windows XP zo strany autorizovaného servisu Acer. Žalovaná tvrdila, že notebook nie je kompatibilný a ani plne funkčný s iným operačným systémom ako s tým, ktorý výrobca originálne dodáva, avšak žalovaná za to nenesie zodpovednosť. Vzhľadom na tieto okolnosti má žalovaná za to, že žalobcovi právo na odstúpenie od zmluvy nevzniklo.

4. Súd prvej inštancie rozhodol pôvodne rozsudkom č. k. 12Cb/183/2009-194 zo dňa 26. 05. 2014, v ktorom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.471,32 eur, nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 1.490,97 eur a zaplatiť preddavkové trovy konania vo výške 198,37 eur na účet Okresného súdu Žiar nad Hronom. Na odvolanie žalovanej, podané proti tomuto rozsudku, Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením č. k. 41Cob/136/2015-225 zo dňa 30. 09. 2015 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dôvodom zrušenia prvoinštančného rozsudku bolo neakceptovanie návrhu žalovanej na vykonanie kontrolného znaleckého posudku. Odvolací súd považoval vypracovaný znalecký posudok za nehodnoverný, nakoľko ustanovený znalec sa zameril na hodnotenie uplatnených reklamácií, čo bolo v rozpore s jeho povinnosťami, keďže právne hodnotenie reklamácií, ako aj skutkového stavu, prináleží len súdu. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie nariadiť kontrolné znalecké dokazovanie pribratím znalca z príslušného odboru a na základe vykonaného dokazovania ustáliť, či vôbec žalobcovi vzniklo právo na odstúpenie od zmluvy v zmysle § 436 ods. 1 písm. d/ Obchodného zákonníka (ďalej len „ObchZ“).

5. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní, po vykonaní dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriaci obsah spisu, výpoveďami svedkov v priebehu konania, oboznámením sa so znaleckým posudkom č. 11/2010 zo dňa 25. 11. 2010, vypracovaným znalcom z odboru elektrotechnika, riadiaca a výpočtová technika, Ing. Júliusom Puskajlerom a ďalším znaleckým posudkom č. 831/2018 zo dňa 22. 11. 2018, vypracovaným znaleckou organizáciou JHS, s.r.o. (v zmysle zápisnice o pojednávaní na č. l. 340 až 347 spisu), poukázaním na ust. § 261 ods. 1, § 409 ods. 1, § 536 ods. 2, § 344, § 349, § 429 ods. 1, § 431, § 563, § § 436 ods. 1, 2, § 551 ods. 1, 3 a § 564 ObchZ uviedol, že vzhľadom na povahu sporových strán, ktoré sú podnikateľmi, sa v danom prípade jedná o obchodno-záväzkový vzťah, pričom práva a povinnosti sporových strán v tomto vzťahu nie sú upravené písomnými zmluvami. Na základe neformálne uzatvorenej kúpnej zmluvy zo dňa 24. 09. 2007 žalovaná predala žalobcovi notebook Acer - TM 7520G spolu s operačným systémom Windows Vista Home. Vzhľadom k tomu, že bolo potrebné uviesť novozakúpený notebook

do prevádzkového stavu, žalovaná na základe rovnako neformálne uzatvorenej zmluvy o dielo vykonala pre žalobcu softwarové a hardwarové práce súvisiace s inštaláciou zakúpeného operačného systému. Kúpnu cenu notebooku, ako aj cenu za dielo žalovaná žalobcovi vyfakturovala faktúrou č. 07 747 zo dňa 24. 09. 2007, splatnou dňa 01. 10. 2007 na sumu 39.821,--Sk vrátane DPH (t. j. 1.321,-- eur). V konaní nebolo sporné, že uvedená faktúra bola žalobcom uhradená.

6. Na základe ďalšej kúpnej zmluvy zo dňa 14. 02. 2008, ktorá opäť nebola uzatvorená v písomnej forme, žalovaná predala žalobcovi operačný systém Windows XP Home Sk, v súvislosti s kúpou ktorého žalovaná poskytla žalobcovi na základe zmluvy o dielo aj služby inštalácie, update, záloha a download ovládačov z internetu. Kúpnu cenu operačného systému vo výške 2.604,29 Sk (t. j. 86,45 eur), ako aj cenu za dielo vo výške 1.904,-- Sk (t. j. 63,20 eur) žalovaná žalobcovi vyfakturovala faktúrou č. 08 121 zo dňa 14. 01. 2008, splatnou dňa 21. 02. 2008. V konaní nebolo sporné, že aj uvedená faktúra bola žalobcom uhradená.

7. Súd ďalej zistil, že listom zo dňa 23. 06. 2009, nazvaným ako „Odstúpenie od zmluvy a žiadosť o navrátenie peňazí“, doručeným žalovanej toho istého dňa, žalobca odstúpil od vyššie uvedených zmlúv z dôvodu, že bola prekročená zákonom stanovená 30-dňová lehota na vykonanie záručnej opravy a notebook bol v reklamačnej oprave počas zákonom stanovenej a aj výrobcom poskytovanej dvojročnej záruky už štvrtýkrát z dôvodu stále sa opakujúcej tej istej vady. Súd mal za nesporné, že žalobca podal dňa 24. 10. 2008 reklamáciu z dôvodu, že notebook zamrzal a prehrieval sa. Uvedená vada bola v rámci záručného servisu odstránená výmenou grafickej karty a vyčistením chladenia. Následne žalobca opätovne reklamoval zamrzanie a prehrievanie sa notebooku, pričom žalovaná následné reklamácie neuznala. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu zákonného dôvodu na odstúpenie od kúpnych zmlúv, ktorých predmetom bola kúpa notebooku, operačného systému Windows Vista Home a operačného systému Windows XP Home Sk, ani na odstúpenie od zmluvy o dielo, predmetom ktorej boli hardwarové a softwarové práce spojené s uvedením notebooku do prevádzky pri jeho kúpe. Súd uviedol, že v konaní nebola preukázaná existencia väd tovaru zakúpeného žalobcom od žalovanej. Autorizovaný servis Acer Brno v protokole

o oprave zo dňa 20. 11. 2008 konštatoval, že zákazník má vlastný operačný systém, závada sa po inštalácii originálneho systému neprejavuje. V protokole o oprave zo dňa 16. 02. 2009 autorizovaný servis skonštatoval, že závada sa na testovacom systéme neprejavila, zariadenie pracuje korektne. Daná závada je spôsobená vadným zákazníckym systémom, bola uskutočnená obnova systému. V protokole o oprave zo dňa 30. 04. 2009 autorizovaný servis skonštatoval, že zariadenie na testovacom systéme pracuje korektne. Daná závada je spôsobená vadným zákazníckym systémom a autorizovaný servis odporúčal previesť obnovu systému. Súd ďalej poukázal na závery znaleckého posudku č. 831/2018 vypracovaného znaleckou organizáciou JHS, s.r.o., Martin, v zmysle ktorých notebook s nainštalovaným operačným systémom Windows XP Professional bol funkčný. Rovnako bol predložený notebook funkčný aj s nainštalovaným operačným systémom Windows Vista Home Premium. Vo výsledkoch záťažového testovania nebola identifikovaná žiadna hardwarová chyba, ktorá by ovplyvňovala funkčnosť predloženého notebooku. Závery znaleckého posudku Ing. Júliusa Puskajlera v posudku č. 11/2010 zo dňa 25. 11. 2010 súd považoval za nedôveryhodné z dôvodu, že znalec uvedený znalecký posudok podal bez toho, aby mu bol sporný notebook predložený ku skúmaniu. Súd tiež konštatoval, že na druhej strane funkčnosť notebooku bola ovplyvnená žalobcom využívaným softwarovým vybavením, a to jednak počítačovými programami inštalovanými žalobcom alebo s jeho súhlasom inými osobami, ako napr. programom Autodesk AutoCad, licenciu na používanie ktorého žalobca v konaní nepredložil a jednak operačným systémom Windows XS Home Sk nainštalovaným v zmysle požiadavky žalobcu priamo žalovanou. V zmysle záverov znaleckého posudku č. 831/2018 vypracovaného znaleckou organizáciou JHS, s.r.o. je vysoko pravdepodobné, že neodborná inštalácia programu Autodesk AutoCad mohla ovplyvniť funkčnosť notebooku. V prípade nelicencovaného softwaru za zásah do notebooku zodpovedá užívateľ, ktorý takú inštaláciu vykonáva a za softwar neručí výrobca daného softwaru. Súd konštatoval, že vzhľadom k tomu, že sa v danom prípade jedná o obchodný záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti, na

problematiku odstraňovania väd tovaru a väd diela sa aplikujú príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka, ktorý je lex specialis vo vzťahu k všeobecnej úprave v Občianskom zákonníku. Na daný prípad preto nemožno aplikovať právnu úpravu vzťahujúcu sa na spotrebiteľské reklamácie zakotvenú v zákone č. 230/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb., o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v zmysle ustanovenia ktorého (§ 18 ods. 4) vybavenie reklamácie nesmie trvať dlhšie ako 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žalobcovi nevzniklo právo na odstúpenie od kúpnych zmlúv, ktorých predmetom bola kúpa notebooku, kúpa operačného systému Windows Vista Home a kúpa operačného systému Windows XP Home Sk, rovnako ani právo na odstúpenie od zmluvy o dielo, predmetom ktorej boli hardwarové a softwarové práce spojené s uvedením notebooku do prevádzky pri jeho kúpe.

8. Súd ďalej v rozsudku uviedol, že žalovaná ako predajca výpočtovej techniky, poskytujúca aj služby hardwarovej a softwarovej podpory, nainštalovala do predmetného notebooku na základe požiadavky žalobcu operačný systém Windows XP Home Sk, ktorý si žalobca u nej zakúpil. Urobila tak napriek tomu, že si bola vedomá, že tým žalobca príde o záruku, ktorú výrobca notebooku na toto zariadenie poskytol. Svoje tvrdenia o tom, že pred inštaláciou upozornila žalobcu, že negarantuje fungovanie notebooku s týmto operačným systémom, v konaní nepreukázala. Nakoľko žalovaná nedisponuje písomným oznámením žalobcu ako objednávateľa, že napriek tomu trvá na svojom pokyne a na inštalácii iného operačného systému, než aký určil výrobca pre notebook, zodpovedá za vady diela spôsobené použitím pokynov daných jej žalobcom. Z protokolov o oprave autorizovaného servisu Acer v Brne, týkajúcich sa neuznaných reklamácií žalobcu vyplýva, že žalobcom reklamované vady notebooku boli spôsobené vadným zákazníckym systémom, pričom problém bol opakovane odstránený uskutočnením obnovy systému. Keďže žalovaná uvedenú vadu vykonaného diela nedokázala odstrániť ani v primeranej dodatočnej lehote a vada bola odstránená až inštaláciou operačného systému Windows XP Professional, a to bez preukázaného predchádzajúceho súhlasu žalobcu, ako aj bez preukázateľne uzatvorenej licenčnej zmluvy na jeho používanie žalobcom, odstúpenie žalobcu od zmluvy o dielo, predmetom ktorej bola inštalácia operačného systému Windows XP Home Sk, je podľa názoru súdu platné.

9. Keďže žalobca platne odstúpil len od zmluvy o dielo, predmetom ktorej bola inštalácia operačného systému Windows XP Home Sk, uvedená zmluva o dielo zanikla. Žalovanej tým vznikla povinnosť vrátiť prijaté plnenie v podobe žalobcom zaplatenej ceny za dielo. Z uvedeného dôvodu súd žalobe v časti vyhovel a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 63,20 eur. Naproti tomu, keďže odstúpenie žalobcu od kúpnych zmlúv, ktorých predmetom bola kúpa notebooku, kúpa operačného systému Windows Vista Home a kúpa operačného systému Windows XP Home Sk, ako aj odstúpenie žalobcu od zmluvy o dielo, predmetom ktorej boli hardwarové a softwarové práce spojené s uvedením notebooku do prevádzky pri jeho kúpe, súd vyhodnotil ako neplatné, súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

10. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) v spojení s § 255 ods. 1 a 2 C. s. p. Uviedol, že žalobca sa domáhal zaplattenia sumy 1.471,32 eur, pričom mu bola priznaná suma 63,20 eur. V konaní mal teda žalobca voči žalovanej úspech v 4,3 % a jeho neúspech predstavuje 95,7 %. Celkový úspech vo výške 91,4 % v konaní dosiahla žalovaná a v takomto rozsahu jej vo výroku rozhodnutia súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

11. Znalcovi Ing. Júliusovi Puskajlerovi súd uznesením č. k. 12Cb/183/2009-104 zo dňa 06. 12. 2010 priznal znaleckú odmenu za podané vypracovanie doplnku ku znaleckému posudku č. 11/2010 vo výške 198,37 eur, ktorá suma bola vyplatená z rozpočtových prostriedkov súdu. Vznikli tak trovy konania štátu, ktoré súd uložil zaplatiť sporovým stranám, a to podľa pomeru ich úspechu v konaní. Žalobcovi, ktorého neúspech v konaní činil 95,7 %, súd uložil povinnosť nahradiť na účet súdu trovy konania vo výške 189,84 eur a žalovanej, ktorej neúspech v konaní činil 4,3 %, súd uložil povinnosť nahradiť na účet súdu trovy konania vo výške 8,53 eur.

12. Vo vzťahu k znaleckej organizácii JHS, s.r.o. súd uviedol, že táto podala znalecký posudok riadne a včas, preto jej vznikol nárok na znalečné vo výške 1.458,14 eur. Keďže súd sporovým stranám neuložil povinnosť zložiť preddavok na úhradu nákladov spojených s podaním znaleckého posudku menovanou znaleckou organizáciou, súd vo výroku rozsudku uložil sporovým stranám povinnosť nahradiť trovy znaleckého dokazovania na účet spoločnosti JHS, s.r.o., a to podľa pomeru ich úspešnosti v konaní. Žalobcovi, ktorého neúspech v konaní činil 95,7 %, súd uložil povinnosť zaplatiť trovy znaleckého dokazovania vo výške 1.395,44 eur a žalovanej, ktorej neúspech v konaní činil 4,3 %, súd uložil povinnosť zaplatiť trovy znaleckého dokazovania vo výške 62,70 eur.

13. Na odvolanie žalobcu proti prvoinštančnému rozsudku, Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, rozsudkom č. k. 41Cob/75/2019-431 zo dňa 01. 07. 2020, rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p., ako vecne správny potvrdil.

14. Odvolací súd napriek tomu, že žalobca svojím odvolaním napadol rozsudok súdu prvej inštancie vo všetkých jeho výrokoch I. až VII., hoci v súlade s § 359 C. s. p., mohol napadnúť len výroky, ktoré boli v neprospech žalobcu, teda výroky II., III., IV. a VI., preskúmal odvolanie žalobcu len v týchto výrokoch. Keďže v preskúmvanej veci nezistil dôvod k zopakovaniu alebo doplneniu dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie, vychádzal odvolací súd zo skutkového zistenia prvoinštančným súdom.

15. Stotožňujúc sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, odvolací súd, zamerajúc sa na znalecký posudok č. 11/2010 dňa 25. 11. 2010, ktorým v odvolaní dôvodil žalobca, uviedol, že v konaní ustanovený znalec Ing. Július Puskajler vypracoval predmetný znalecký posudok bez toho, aby mal k dispozícii notebook, na ktorý mal znalecký posudok vypracovať. Z tohto dôvodu odvolací súd už vo svojom predchádzajúcom, zrušujúcom rozhodnutí konštatoval, že za takéhoto stavu je vypracovaný znalecký posudok nehodnovateľným dôkazom, v dôsledku čoho (pôvodný, v poradí prvý) rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd preto znalecký posudok Ing. Puskajlera nebral pri rozhodovaní vo veci do úvahy a súd prvej inštancie v zmysle záverov odvolacieho súdu nariadil v konaní ďalšie znalecké dokazovanie, z ktorého vyplynulo, že zakúpený notebook je plne funkčný. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že žalobca mal v notebooku nainštalované programy, ktoré s veľkou pravdepodobnosťou spôsobili zamrzanie obrazovky. Žalobca síce tvrdil, že pokiaľ by bol oboznámený so záručnými podmienkami výrobcu zakúpeného notebooku, tento notebook by určite nezakúpil, nakoľko ho kupoval pre svojho syna na študijné účely. Žalobca však toto svoje tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázal. V tejto súvislosti sa odvolací súd stotožnil s tvrdeniami žalovanej, že pokiaľ žalobca kupoval notebook pre svojho syna, porušil právne predpisy, keďže oficiálne notebook zakúpil na obchodnú spoločnosť žalobcu. Zakúpený notebook mal slúžiť na podnikateľské účely, a preto tvrdenie žalobcu, že syn potreboval nainštalovať do notebooku špeciálny program STU, neobstojí. V konaní bolo preukázané, že do notebooku boli nainštalované neoficiálne, výrobcom notebooku negarantované programy, pričom zo všetkých záručných opráv vyplýva, že vyskytujúce sa vady sú spôsobené do notebooku nainštalovanými neoficiálnymi programami. Zo zápisov z reklamácií nevyplýva, ako tvrdí žalobca, že boli vytknuté vady uznané.

16. Stotožniac sa s právnou kvalifikáciou ustálenou súdom prvej inštancie, aj odvolací súd uviedol, že na daný právny vzťah je nutné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, preto nemohlo dôjsť k platnému odstúpeniu od kúpnej zmluvy notebooku, kúpnej zmluvy operačného systému, ako aj nainštalovaniu programu pre spustenie zakúpeného notebooku do prevádzky. Keďže v konaní bolo znaleckým posudkom vypracovaným znaleckou organizáciou JHS, s.r.o. konštatované, že notebook je s nainštalovaným pôvodným programom plne funkčný, odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie vyslovenou v napadnutom rozsudku, že za prejavujúce sa vady zodpovedá nainštalovanie takých programov do notebooku, ktoré s ním nie sú kompatibilné. Z týchto dôvodov považoval odvolací súd napadnutý rozsudok za súladný so závermi vyplývajúcimi z vykonaného dokazovania. Odvolací súd pre úplnosť doplnil, že dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednávou zásadou, pričom Civilný sporový poriadok zvyšuje procesnú zodpovednosť strán v dokazovaní a obmedzuje aktivitu súdu pri navrhovaní, teda aj pri vykonávaní dôkazov. V rámci dokazovania platí zásada, že každá strana konania

musí uniesť dôkazné bremeno ohľadne svojho tvrdenia. Žalobca v konaní hodnoverne nepreukázal, že zakúpený notebook je vadný, tiež nepreukázal, že nebol oboznámený so záručnými podmienkami výrobcu notebooku (ktoré sú verejné dostupné na internete), preto odvolací súd mal za to, že žalobca nepreukázal oprávnenosť ním uplatneného nároku. Súd prvej inštancie sa podľa odvolacieho súdu v celom rozsahu vysporiadal so všetkými žalobcom namietanými skutočnosťami.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p., v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p., a žalovanej, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech a ktorej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 255 ods. 1 C. s. p., priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % voči žalobcovi s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C. s. p.

18. Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 28. 09. 2020.

19. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalobca (č. l. 471 - 487), prípustnosť ktorého odôvodnil vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p., súčasne jeho prípustnosť vyvodzuje z ustanovení § 421 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ C. s. p. Dovolaciemu súdu navrhol, aby dovolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob/75/2019-431 zo dňa 01. 07. 2020 podľa § 449 ods. 1 C. s. p., zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

20. Žalobca vo svojom obsiahlom dovolaní opakovane opísal priebeh reklamácií sporného notebooku a konajúcemu súdu prvej inštancie vytkol, že po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu opakovane rozhodol na jedinom pojednávaní dňa 09. 04. 2019. Tvrdí, že rozsudok súdu prvej inštancie je v úplnom rozpore s viacerými protokolmi k servisnej záručnej oprave k spornému notebooku, v úplnom rozpore s výsledkami znaleckého posudku č. 11/2010, ako aj znaleckého posudku č. 831/2018. Predmetný rozsudok je podľa jeho tvrdenia v rozpore aj so svedeckou výpoveďou servisného technika žalovanej E.. G. s vysokoškolským vzdelaním elektrotechnického smeru. Odvolaciemu súdu žalobca vytýka, že sa jeho odvolaním podrobne nezaoberal a potvrdil rozsudok prvoinštančného súdu na základe nepravdivých a účelových zdôvodnení žalovanej, ktoré na pojednávaní konanom na súde prvej inštancie dňa 09. 04. 2019 ani neodznegli alebo sú v rozpore s tvrdeniami žalovanej na predmetnom pojednávaní.

21. Žalobca v jednotlivých „statiach“ svojho dovolania opísal krátku históriu sporného notebooku, priebeh štyroch reklamácií a piatich servisných opráv notebooku v akreditovanom servisnom stredisku Acer Brno počas dvojročnej záručnej doby, ako aj závery znaleckého posudku č. 11/2010 vypracovaného znalcom Ing. Puskajlerom. V ďalších častiach dovolania žalobca namietol tvrdenie žalovanej o tom, že operačný systém Windows XP Home nie je kompatibilný s notebookom typu ACER TM7520 G-502G20M, ktoré tvrdenie považuje žalobca za nepravdivé a účelové, rovnako aj ďalšie tvrdenie žalovanej, že technické problémy s notebookom spôsobilo nelicencované softwarové vybavenie (program „Autocad“), ktoré do notebooku dal nainštalovať žalobca. Za nepravdivé a účelové považuje žalobca aj tvrdenie žalovanej prednesené na pojednávaní pred súdom prvej inštancie o tom, že záručná doba k spornému notebooku sa vzťahuje len na originálny hardware a software, teda programy, ktoré vyvinula firma Acer, preto žalovaná nemôže zodpovedať za technické problémy s notebookom, nakoľko sú v ňom inštalované programy nevyvinuté firmou Acer. Žalobca ďalej žalovanej vytýka, že „využila“ úmrtie znalca Ing. Puskajlera, v nadväznosti na ktorú okolnosť navrhla nový znalecký posudok, ktorej požiadavke odvolací súd aj vyhovel (uznesením č. k. 41Cob/136/2015-224 zo dňa 30. 09. 2015 - pozn. dovolacieho súdu) tým, že súdu prvej inštancie uložil doplnenie dokazovania vypracovaním nového znaleckého posudku.

22. V ďalšej časti dovolania žalobca poukázal na „obnovené“ pojednávanie na súde prvej inštancie, konané dňa 09. 04. 2019, ktoré prebehlo pred „novoustanoveným“ sudcom,

nakoľko pôvodný sudca odišiel do dôchodku. Žalobca sa podrobne vyjadruje k obsahu znaleckého posudku č. 831/2018 a opakovane namieta viaceré vyjadrenia žalovanej prednesené v priebehu konania na súde prvej inštancie, majúce podľa neho povahu nepravdivých a účelových tvrdení. Poukázal na to, že hoci sa k spôsobu vykonávania servisných záručných opráv na spornom notebooku žalovanou negatívne vyjadrili vo svojich znaleckých posudkoch tak znalec Ing. Puskajler, ako aj znalecká organizácia JHS, s.r.o. Martin, konajúce súdy na uvedené neprihliadli, naopak, akceptovali absolútne nepreukázané, nepravdivé a účelové tvrdenia žalovanej. Žalobca k časti rozsudkov zo dňa 09. 04. 2019 (súdu prvej inštancie) a 01. 07. 2020 (odvolacieho súdu), v ktorých žalobcovi vytkli, že nepredložil súdu licencie k užívateľským programom inštalovaným v spornom notebooku uviedol, že na pojednávaní dňa 09. 04. 2019 k vyššie uvedenému nebol vôbec vyzvaný, napriek tomu v odôvodnení rozhodnutí bol tento argument použitý proti nemu. Sumarizujúc obsah svojho rozsiahleho dovolania, žalobca odvolaciemu súdu vytkol, že sa s prejednávanou vecou a dôvodmi jeho odvolania nedostatočne oboznámil a že jeho postupom a rozhodnutím bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý proces.

23. K dovolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná, a to písomným podaním zo dňa 03. 12. 2020 (č. l. 500 až 506), v ktorom namieta zmätočnosť a nedôvodnosť predmetného dovolania tvrdiac, že žalobcom uvádzané skutočnosti sú zavádzajúce, účelové a nepravdivé, založené len na jeho domnienkach. Navrhla dovolanie žalobcu podľa § 448 C. s. p., zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodné.

24. Písomné vyjadrenie žalovanej zaslal súd prvej inštancie postupom podľa § 436 ods. 4 C. s. p., žalobcovi (č. l. 508), ktorého ďalšie vyjadrenia nenasledovali.

25. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou

C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu treba odmietnuť.

26. Na stručné odôvodnenie svojho rozhodnutia (§ 451 ods. 3 veta prvá C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

27. Podľa § 419 C. s. p., je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Uvedené znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p.

28. Podľa § 420 C. s. p., je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, pokiaľ trpí niektorou z procesných väd konania vymenovaných v písm. a/ až f/ predmetného ustanovenia (zakotvujúce tzv. vady zmätočnosti). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

29. Naproti tomu pre dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p. platí, že ho možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

30. Dovolací súd je rozsahom dovolania viazaný (§ 439 C. s. p., okrem prípadov uvedených v písm. a/ až c/ citovaného ustanovenia). Rovnako je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná

v dovolaní. Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C. s. p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v

dovolání, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 C. s. p. v spojení s § 431 ods. 1 C. s. p. a § 432 ods. 1 C. s. p.). V dôsledku uvedenej viazanosti dovolacieho súdu dovolacím dôvodom, dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo 59/2017 z 08. 06. 2017).

31. V posudzovanej veci dovolateľ v dovolaní dôvodí vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pre naplnenie predmetného ustanovenia je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú: 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, súčasne 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa strane znemožnila realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tom-ktorom konkrétnom konaní. Medzi tieto práva však nepatrí právo strany sporu na to, aby súd akceptoval jej procesné návrhy, aby súd rozhodol v súlade s predstavami strany sporu, alebo aby súd odôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu.

32. Vo vzťahu k procesnej vade konania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p., dovolateľ obsiahlym spôsobom opísal proces dokazovania vykonaný v prejednávanom spore, ktorý viedol k súdom zistenému skutkovému stavu veci a jej následnému právnomu posúdeniu, a to počnúc spôsobom, akým boli jednotlivé reklamácie sporného notebooku vybavené, až k vypracovaniu v poradí druhého znaleckého posudku znaleckou organizáciou JHS, s.r.o., so sídlom Sládkovičova 10, Martin, IČO: 36 382 094. Žalobca v dovolaní ďalej dôvodí, resp. namieta tú okolnosť, že po zrušení v poradí prvého rozsudku prvoinštančného súdu (ktorým tento rozhodol v jeho prospech), súd vykonal jediné pojednávanie, na ktorom zároveň aj rozhodol.

33. Vo vzťahu k procesu dokazovania dovolací súd vo všeobecnosti uvádza, že Civilný sporový poriadok v § 132 ods. 1 ukladá sporovej strane povinnosť označiť dôkazy na preukázanie rozhodujúcich skutočností. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je však už vecou súdu (§ 185 ods. 1 C. s. p.) a nie sporových strán. Ak aj súd v priebehu konania nevykoná všetky navrhované dôkazy, alebo vykoná iné dôkazy ako navrhli strany, následkom uvedeného môže byť len neúplnosť skutkových zistení (vedúca k vydaniu nesprávneho rozhodnutia), nie však procesná vada podľa § 420 písm. f/ C. s. p.

34. Rovnako, pokiaľ by aj súd niektorý z vykonaných dôkazov vyhodnotil nesprávne, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne, táto samotná skutočnosť však prípustnosť dovolania nezakladá a nie je samostatným dovolacím dôvodom ani vtedy, ak je dovolanie procesne prípustné.

35. Z obsahu spisu je zrejmé, že Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na odvolanie žalovanej podané proti rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 12Cb/183/2009-194 zo dňa 26. 05. 2014, uznesením č. k. 41Cob/136/2015-225 zo dňa 30. 09. 2015, označený prvoinštančný rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p., vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia súdu prvej inštancie vytkol, že zamietol návrh žalovanej na vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania, ktorého účelom je objektívne zistiť skutočný stav veci, čo sa bez toho, aby znalec vôbec disponoval samotným sporným notebookom, objektívne posúdiť nedá. Odvolací súd považoval prvý znalecký posudok, vypracovaný znalcom Ing. Puskajlerom, za nehodnoverný, nakoľko ustanovený znalec sa zameril na hodnotenie uplatnených reklamácií, čo bolo v rozpore s jeho povinnosťami, keďže právne hodnotenie reklamácií, ako aj skutkového stavu, prináleží len súdu. Odvolací súd preto uložil súdu prvej inštancie nariadiť kontrolné znalecké dokazovanie pribratím znalca z

príslušného odboru a na základe vykonaného dokazovania ustáliť, či vôbec žalobcovi vzniklo právo na odstúpenie od zmluvy v zmysle § 436 ods. 1 písm. d/ ObchZ. Zo spisu ďalej vyplýva, že súd prvej inštancie, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v jeho rozhodnutí (§ 226 O. s. p., v súčasnosti § 391 ods. 2 C. s. p.), uznesením č. k. 12Cb/183/2009-258 zo dňa 22. 03. 2018 nariadil nové znalecké dokazovanie a za účelom podania znaleckého posudku pribral do konania znaleckú organizáciu JHS, s.r.o., so sídlom Sládkovičova 10, Martin, IČO: 36 382 094, ktorej úlohou bolo po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu, ktorého súčasťou je aj znalecký posudok Ing. Júliusa Puskajlera č. 11/2010, zodpovedať otázky naformulované prvoinštančným súdom vo výroku I. jeho uznesenia na č. l. 258. Znalecká organizácia vypracovala znalecký posudok dňa 22. 11. 2018 pod č. 831/2018 (č. l. 269 a nasl. spisu).

36. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že súd prvej inštancie nariadil vo veci na deň 09. 04. 2019 pojednávanie (zápisnica o pojednávaní na č. l. 340 a nasl. spisu), na ktorom boli vypočutí žalobca a žalovaná a ich právni zástupcovia. Súd po ich vypočutí oboznámil prítomných s obsahom súdneho spisu, vrátane jednotlivých znaleckých posudkov. Sporové strany cestou svojich právnych zástupcov uviedli, že ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemajú. Po záverečných prednesoch právnych zástupcov oboch sporových strán, súd vyhlásil dokazovanie za skončené a vyhlásil rozsudok v znení, aké obsahuje písomné vyhotovenie rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 12Cb/183/2009-348.

37. Vyššie opísaný procesný postup súdu prvej inštancie bol v súlade s princípom procesnej ekonomie, zakotvanej v Čl. 17 C. s. p., ktorej podstata spočíva v takom postupe súdu v konaní, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, súčasne bol v súlade s ustanovením § 157 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu veci.

38. Vo vzťahu k spôsobu, akým súd prvej inštancie vyhodnotil dôkazy vykonané v priebehu konania, dovolací súd s poukazom na ustanovenie § 191 ods. 1 C. s. p., poznamenáva, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom sporovej strany, navrhovaním a hodnotením dôkazov. Procesný postoj strany nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať jeho návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súd je však povinný na všetky tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (IV. ÚS 329/04).

39. Vo vzťahu k vyššie uvedenej povinnosti súdu primeraným spôsobom reagovať na všetky procesné úkony, dovolací súd dodáva, že vo veci konajúce súdy, tak súd prvej inštancie, ako aj súd odvolací, vykonané dôkazy dostatočne jasne a zrozumiteľne vyhodnotili v písomnom odôvodnení svojich rozhodnutí, rešpektujúc zákonnú požiadavku riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p., (uplatňované aj v odvolacom konaní podľa § 378 ods. 1 C. s. p.). Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd SR“), iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej nedôvodnosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

40. Ako ďalej vyplýva z ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR, odôvodnenia rozhodnutí prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (napr. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09), pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (IV. ÚS 489/2011). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvoinštančného súdu, ako aj súdu odvolacieho, prípadne aj dovolacieho), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania.

41. Pokiaľ ide o podmienku prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p., je tiež nevyhnutné posúdenie miery, do akej došlo postupom súdu k porušeniu práva strany na spravodlivý proces. Podmienka prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je totiž splnená, ak právo strany na

spravodlivý proces bolo porušené len v časti konania, resp. do takej miery, že strana mohla uplatniť svoj vplyv na výsledok konania podaním odvolania. V prejednávanom prípade žalobcovi obrana jeho práv a oprávnených záujmov v rámci odvolacieho konania bezpochyby umožnená bola.

42. Na základe vyššie uvedeného dovolací súd uzatvára, že k dovolateľom namietnutej vade zmätočnosti uvedenej v § 420 písm. f/ C. s. p., v prejednávanom spore nedošlo.

43. Dovolateľ vo svojom dovolaní zároveň dôvodí prípustnosťou dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ C. s. p., podľa ktorých je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená (písm. b/), resp. ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (písm. c/).

44. Pre všetky tri procesné situácie, v ktorých ust. § 421 ods. 1 C. s. p., pripúšťa dovolanie (uvedené v písm. a/, b/, c/ citovaného ustanovenia), má mimoriadny význam obsah pojmu „právna otázka“, konkrétne, ako dovolateľ túto otázku zadefinuje a špecifikuje v dovolaní. Otázkou relevantnou z hľadiska § 421 ods. 1 C. s. p., môže byť pritom len otázka právna, nie skutková otázka. Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine a pod.), ako aj otázku procesnoprávnu, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení.

45. Dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. predpokladá, že právnu otázku dovolací súd doposiaľ neriešil a je tu daná potreba, aby dovolací súd ako najvyššia súdna autorita takúto otázku (t. j. právne posúdenie veci odvolacím súdom, s ktorým dovolateľ nesúhlasí) vyriešil. Zároveň, právna otázka, ktorú má dovolací súd vo svojom rozhodnutí riešiť, musí byť rozhodujúca (kľúčová) pre rozhodnutie vo veci samej. To znamená, že dovolací súd nemôže riešiť hypotetické otázky, ktoré nemajú, resp. v ďalšom konaní nemôžu mať vplyv na meritórne rozhodnutie a ani akademické otázky, ktoré nemajú súvis s rozhodovaným sporom. Pre posúdenie, či ide o právnu otázku kľúčovú pre rozhodnutie vo veci samej, a teda aj pre posúdenie prípustnosti dovolania, nie je rozhodujúci subjektívny názor strany sporu, že daná právna otázka môže byť pre ňu rozhodujúca, ale výlučne záver súdu rozhodujúceho o jej dovolaní (porovnaj tiež uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3Obdo 28/2018 zo dňa 16. 08. 2018).

46. V posudzovanom prípade dovolateľ právnu otázku, od ktorej vyriešenia záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, nevymedzil žiadnu, a to napriek tomu, že je v dovolacom konaní kvalifikovane zastúpený advokátom. Dovolateľ okrem konštatovania v úvode svojho dovolania, že dovolanie odôvodňuje (okrem ust. § 420 písm. f/ C. s. p.) aj v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ C. s. p., žiadne bližšie okolnosti nekonkretizoval a tieto ani nevyplývajú z obsahu jeho rozsiahleho dovolania. Pri vymedzení dovolacieho dôvodu v súlade s ust. § 432 ods. 2 C. s. p., nepostačuje len odkaz na príslušné ustanovenie C. s. p. Pri prejednaní dovolania dovolací súd môže vychádzať iba z obsahu dovolania a z predloženého súdneho spisu, nemôže nahrádzať pasivitu dovolateľa a namiesto neho formulovať konkrétnu otázku zásadného právneho významu resp. vytvárať vlastnú právnu argumentáciu vyvodením z možnej nespokojnosti dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu. Takýto postup by bol v rozpore s koncepciou právnej úpravy dovolania v Civilnom súdnom poriadku vyplývajúcej z ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p., a v neposlednom rade by sa narušil princíp rovnosti zbraní a kontradiktórnosti konania, keďže rozhodnutie odvolacieho súdu by bolo založené na iných skutočnostiach, ako bolo namietané dovolateľom. Jediný prípad, v ktorom súd výnimočne vedie dovolateľa k tomu, aby svoje dovolanie niečím doplnil alebo nedostatok niečoho v dovolacom konaní odstránil, vyplýva z ustanovenia § 436 ods. 1 C. s. p. (v tejto súvislosti vid' sp. zn. 1VCdo/2/2017).

47. Napokon, vo vzťahu k prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p., žalobca v dovolaní opäť ničím nepreukázal (a odkazom na vzájomne si protirečiacie rozhodnutia najvyššieho súdu nedoložil) svoj názor o nesprávnom právnom posúdení

pre konanie relevantnej právnej otázky, ktorú ani nijakým spôsobom neformuloval.

48. Dovolací súd pre úplnosť dopĺňa, že najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 6Cdo/123/2017 k možnosti vyvodzovania prípustnosti dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/, písm. b/ a písm. c/ C. s. p., uviedol, že „súčasná existencia všetkých týchto predpokladov prípustnosti dovolania sa bez ďalšieho z povahy veci vylučuje. Nemožno totiž odôvodňovať prípustnosť dovolania tým, že určitá právna otázka je rozhodovacou praxou dovolacieho súdu riešená ustálene a zároveň že dovolacím súdom nebola riešená, resp. že je ním riešená rozdielne“ [poznámka dovolacieho súdu: sťažnosť, ktorá bola podaná proti tomuto rozhodnutiu najvyššieho súdu, odmietol Ústavný súd Slovenskej republiky ako zjavne neopodstatnenú (I. ÚS 644/2017)]. Vec prejednávajúci senát, ktorý sa stotožňuje s týmto právnym názorom, nadväzujúc naň dodáva, že pokiaľ procesná strana v dovolaní tvrdí (resp. by tvrdila), že určitá právna otázka, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, nebola ešte v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.), je len logické, že zároveň nemôže úspešne argumentovať tým, že tá istá právna otázka síce už riešená bola, avšak dovolacími senátmi najvyššieho súdu je rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p.).

49. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, keďže prípustnosť dovolania žalobcu nie je daná podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ a c/ C. s. p., a ani podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. f/ C. s. p., odmietol, a to bez toho, aby sa zaoberal otázkou vecnej správnosti napadnutých rozhodnutí.

50. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

51. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. a § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z., o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 05. 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.